

Publicerad 2018-12-02 10:44 av Vindhjärta

Skriven 2018-03-27

Dom säger att tiden läker alla sår

Dom säger att tiden läker alla sår.

Men varför gör inte mina det, då?

När det där samtalet som
sabbat min sömn och pajat hela
min glöd äntligen kommer,
är inte beskedet vad jag väntade mig.

Chocken breder ut sig och orden
ekar i mina öron

Jag vet inte vad jag ska säga
för att det ska låta bra.

Gråten är det mest kraftfulla i mig.

Det finns ingen hejd.

Tårarna forsas likt en översvämmad flod

Du är en av mina ögonstenar, mamma.

Inget mer får hända dig nu

Jag blir den där lilla flickan igen.

Hon som fick växa upp alldeles för tidigt.

Den där flickan som besökte sin mamma på sjukhuset

Vecka in och vecka ut

Hon som vaggades till sömns av mardrömmarna

Varenda natt

Den där flickans ögonsten var redan då mamman

Kvinnan som kämpade och aldrig

gav upp

Tårarna kan inte sluta rinna. Även fast hon

försöker göra som hon en gång blev tillsagd

Att hålla igen. Och visa sig stark.

Att vara en duktig flicka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vindhjärta med Poeter.se id #37482 innehar upphovsrätten